ZUSAMMENGESETZTE HANDSCHRIFT: GREGORIUS MAGNUS. PS. MARCILIA. PS. BOTO PRUVENINGENSIS
2. Hälfte 12. Jh. Seite 80r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36542
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

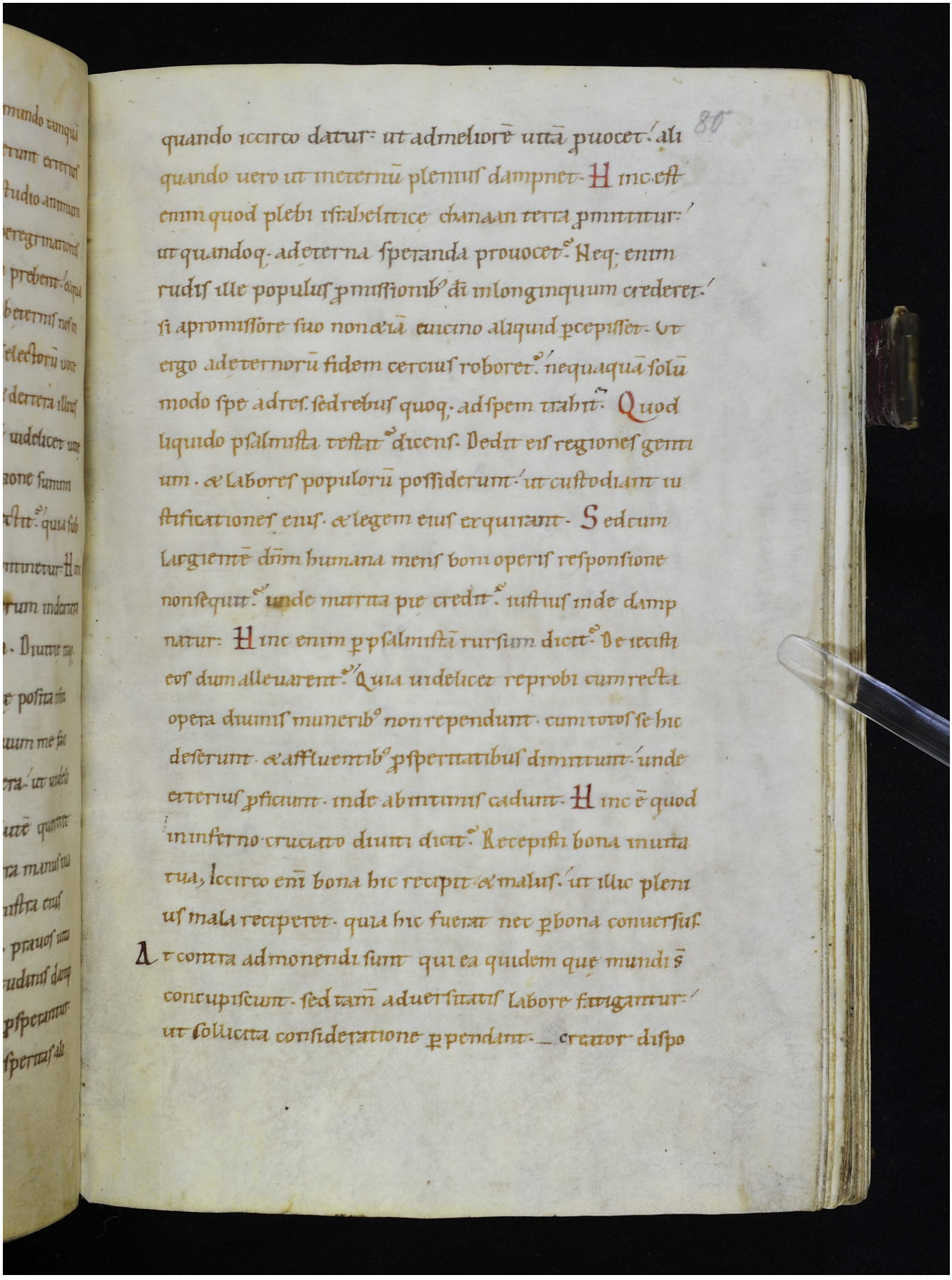

quando iccirco datur: ut ad meliorē uitā ꝓuocet. ali
quando uero ut in eternū plenius dampnet. Hinc est
enim quod plebi israhelitice chanaan terra ꝓmittitur:
ut quandoq; ad eterna speranda prouocet. Neq; enim
rudis ille populus ꝓmissionib⁹ dī in longinquum crederet.
si a promissore suo non etiā euicino aliquid ꝑcepisset. Ut
ergo ad eternorū fidem cercius roboret. nequaquā solū
modo spe ad res. sed rebus quoq; ad spem trahit. Quod
liquido psalmista testat dicens. Dedit eis regiones genti
um. et labores populorū possiderunt. ut custodiant iu
stificationes eius. et legem eius exquirant. Sed cum
largientē dn̄m humana mens boni operis responsione
non sequit. unde nutrita pie credit. iustius inde damp
natur: Hinc enim ꝑ psalmistā rursum dicit. De iecisti
eos dum alleuarent. Quia uidelicet reprobi cum recta
opera diuinis muneribꝰ non rependunt. cum totos se hic
deserunt. et affluentibꝰ ꝓsperitatibus dimittunt. unde
exterius ꝓficiunt. inde ab intimis cadunt. Hinc ē quod
in inferno cruciato diuiti dicit. Recepisti bona in uita
tua, Iccirco enī bona hic recipit et malus. ut illic pleni
us mala reciperet. quia hic fuerat nec ꝑ bona conuersus.
At contra admonendi sunt qui ea quidem que mundi s̄
concupiscunt. sed tam̄ aduersitatis labore fatigantur.
ut sollicita consideratione ꝑpendant. — creator dispo